

PROPHECY

(1) שמות פרק ג

(ו) ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי גרא מהביט אל האלהים: (ז) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ... (ט) ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יקוק אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר...: (יט) ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא בגיד חזקה:

(2) דברים פרק יח

(יד) כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יקוק אלהיך: (טו) נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יקוק אלהיך אליו תשמעו: (טז) ככל אשר שאלת מעם יקוק אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יקוק אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: (יז) ויאמר יקוק אלי היטיבו אשר דברו: (יח) נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: (יט) והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: (כ) אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: (כא) וכי תאמר בלבבך איכה ידע את הדבר אשר לא דברו יקוק: (כב) אשר ידבר הנביא בשם יקוק ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יקוק בנדון דברו הנביא לא תגור מפניו:

(3) דברים פרק יז

(יד) כי תבא אל הארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:

(4) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קעב

והמצוה הקע"ב היא שצונו לשמוע לכל נביא מהנביאים ולעשות כל מה שיצוה ואפילו צוה בהפך מצוה או כלל מצות מהמצוות האלו ובתנאי שיהיה זה לפי שעה לא שיצוה להתמיד תוספת או חסרון כמו שבארנו בפתיחת חבורנו בפירוש המשנה. והכתוב שבא בו הציווי הזה הוא אמרו ית' (שופטי' יח) אליו תשמעו. ולשון ספרי אליו תשמעו אפילו אמר לך לעבור על אחת מאלו המצוות האמורות בתורה לפי שעה שמע לו. והעובר על דבריו חייב מיתה בידי שמים והוא אמרו יתעלה (שם) והאיש אשר לא ישמע אל דברי הנביא אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו.

(5) פירוש המשנה לרמב"ם מסכת סנהדרין פרק י

והיסוד הששי הנבואה. והוא, לדעת שזה המין האנושי יש שימצאו בו אישים בעלי כשרונות מפותחים מאד ושלמות גדולה, ותתכונן נפשם עד שמקבלת צורת השכל,

ויתחבר אותו השכל האנושי בשכל הפועל, ויאצל עליהם ממנו אצילות שפע, ואלה הם הנביאים, וזוהי הנבואה וזהו ענינה.

והיסוד השביעי נבואת משה רבינו. והוא, שנאמין שהוא אביהן של כל הנביאים שקדמו לפניו והבאים אחריו, הכל הם למטה ממנו במעלה, והוא בחיר ה' מכל המין האנושי, אשר השיג ממנו יתעלה יותר ממה שהשיג ושיג כל אדם שנמצא ושימצא. ושהוא עליו השלום הגיע לתכלית הרוממות מעל האנושיות עד שהשיג המעלה המלאכית ונעשה במעלת המלאכים

(6) רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ט הלכה ג

וכן נביא שעבר על דברי עצמו והכובש נבואתו חייב מיתה בידי שמים ובשלשתן נאמר אנכי אדרוש מעמו, וכן אם יאמר לנו הנביא שנודע לנו שהוא נביא לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה או על מצות הרבה בין קלות בין חמורות לפי שעה מצוה לשמוע לו, וכן למדנו מחכמים ראשונים מפי השמועה בכל אם יאמר לך הנביא עבור על דברי תורה כאלהו בהר הכרמל שמע לו חוץ מעבודת כוכבים, **והוא שיהיה הדבר לפי שעה**, כגון אליהו בהר הכרמל שהקריב עולה בחוץ וירושלים נבחרת לכך והמקריב בחוץ חייב כרת, ומפני שהוא נביא מצוה לשמוע לו וגם בזה נאמר אליו תשמעון, ואילו שאלו את אליהו ואמרו לו היאך נעקור מ"ש בתורה פן תעלה עולותיך בכל מקום, היה אומר לא נאמר אלא המקריב בחוץ לעולם חייב כרת כמו שצוה משה, **אבל אני מקריב היום בחוץ בדבר ה'** כדי להכחיש נביאי הבעל, ועל הדרך הזאת אם צו כל הנביאים לעבור לפי שעה מצוה לשמוע להם, ואם אמרו שהדבר נעקר לעולם מיתתו בחנק שהתורה אמרה לנו ולבנינו עד עולם.

(7) רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ז הלכה ז

ולא כל העושה אות ומופת מאמינים לו שהוא נביא, אלא אדם שהיינו יודעים בו מתחלתו שהוא ראוי לנבואה בחכמתו ובמעשיו שנתעלה בהן על כל בני גילו והיה מהלך בדרכי הנבואה בקדושתה ובפרישותה ואח"כ בא ועשה אות ומופת ואמר שהאל שלחו מצוה לשמוע ממנו שנאמר אליו תשמעון, ואפשר שיעשה אות ומופת ואינו נביא וזה האות יש לו דברים בגו, ואעפ"כ מצוה לשמוע לו הואיל ואדם גדול וחכם וראוי לנבואה [הוא] מעמידים אותו על חזקתו, **שבכך נצטוינו כמו שנצטוינו לחתוך את הדין ע"פ שני עדים כשרים ואף על פי שאפשר שהעידו בשקר** הואיל וכשרים הם אצלנו מעמידין אותן על כשרותן, ובדברים האלו וכיוצא בהן נאמר הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו, ונאמר כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב.

(8) רש"י דברים פרק יח פסוק כב

הרי שבא ואמר עשו כך וכך **ומפי הקדוש ברוך הוא אני אומר**, כבר נצטוו שאם בא להדיחך מאחת מכל המצות לא תשמע לו, אלא אם כן מומחה הוא לך שהוא צדיק גמור, כגון אליהו בהר הכרמל שהקריב בבמה בשעת איסור הבמות כדי לגדור את ישראל. הכל לפי צורך השעה וסייג הפרצה, לכך נאמר אליו תשמעון:

(6) תוספות מסכת סנהדרין דף פט עמוד ב

ואי על פי הדיבור למה לי צורך השעה בין לצורך בין שלא לצורך צריך לקיים צויו של מקום אלא **ודאי בנביא שעשה מדעתו קא אמרה ברייתא דמיירי קרא** והא דבעי הכא

איתחזק היינו משום דכי איתחזק בנביאות סומכין עליו במה שהיה מבטיח לירידת אש ושוחטין על הבטחתו קדשים בחוץ שבזכותו ובתפלתו תרד אש מהשמים ויהיה מגדר מילתא בדבר שיתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא ברבים ויחזרו ישראל למוטב

(7) ספר החינוך מצוה תקטז

(א) שנצטוינו לשמוע בקול כל נביא מהנביאים בכל מה שיצונו, ואפילו יצוה אותנו לעשות בהיפך מצוה אחת מן המצוות או אפילו הרבה מהם לפי שעה, חוץ מעבודה זרה, שומעין לו, **כי באמת אחר שהוא נביא אמת כל כוונותיו לטובה** וכל אשר יעשה הוא עושה לחזק הדת ולהאמין בשם ברוך הוא